

ประกาศสำนักงานประกันสังคม

เรื่อง กำหนดมาตรฐานสถานพยาบาลที่ให้บริการทางการแพทย์แก่ผู้ประกันตน

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงมาตรฐานของสถานพยาบาลที่ให้บริการทางการแพทย์แก่ผู้ประกันตน ตามมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ คณะกรรมการประกันสังคมและที่ปรึกษา (ชุดที่ ๑๓) ในการประชุมครั้งที่ ๑๕/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๒ เห็นชอบให้ สำนักงานประกันสังคมปรับปรุงมาตรฐานของสถานพยาบาลที่ให้บริการทางการแพทย์แก่ผู้ประกันตน ตามที่คณะกรรมการการแพทย์เสนอความเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานในการให้บริการทางการแพทย์ ตามมาตรา ๑๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ เลขาธิการสำนักงานประกันสังคมจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๓ เป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกประกาศสำนักงานประกันสังคม เรื่อง กำหนดมาตรฐานสถานพยาบาล ที่ให้บริการทางการแพทย์แก่ผู้ประกันตน พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“สถานพยาบาล” หมายความว่า สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

“สิ้นสุดการรักษา” หมายความว่า ความจำเป็นที่จะได้รับการดูแลรักษาพยาบาลของแพทย์ และพยาบาลสิ้นสุดลงตามหลักวิชาการทางการแพทย์

ข้อ ๔ สถานพยาบาลที่ให้บริการทางการแพทย์แก่ผู้ประกันตนตามมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ต้องมีมาตรฐานการให้บริการทางการแพทย์ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นสถานพยาบาลที่มีขนาดไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยเตียง และมีการบริหารจัดการเพื่อให้ผู้ประกันตนได้รับความสะดวกในการเข้ารับบริการทางการแพทย์

(๒) เป็นสถานพยาบาลที่มีบริการส่งตัวผู้ป่วย เพื่อให้ผู้ป่วยได้รับบริการทางการแพทย์จนสิ้นสุดการรักษา

(๓) เป็นสถานพยาบาลที่จัดให้มีบริการทางการแพทย์สิบสองสาขาขึ้นไป ดังนี้

๑. อายุรกรรมทั่วไป
๒. ศัลยกรรมทั่วไป
๓. สูติรีเวชกรรม
๔. ศัลยกรรมออร์โธปิดิกส์
๕. เวชศาสตร์ป้องกัน
๖. จักษุวิทยา
๗. วิสัญญีวิทยา

๘. โสต นาสิก ลาริงซ์
๙. รังสีวิทยา
๑๐. เวชกรรมพื้นฟู
๑๑. เวชศาสตร์ฉุกเฉิน และหรือประสาทศัลยศาสตร์
๑๒. กุมารเวชกรรม

การจัดให้มีบริการทางการแพทย์ตามข้อ ๔ (๓) สาขาที่ ๑ - ๘ สถานพยาบาลต้องจัดให้มีบริการทางการแพทย์ สาขาที่ ๑ - ๓ ต้องมีแพทย์เฉพาะทางประจำทำงานเต็มเวลา สาขาที่ ๔ ให้มีแพทย์เฉพาะทางทำงานเป็นเวลาอย่างน้อย ๔๐ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ สาขาที่ ๙ - ๑๒ ควรจัดให้มีแพทย์ให้บริการตามความเหมาะสม โดยให้อยู่ในดุลพินิจของคณะกรรมการการแพทย์

(๔) เป็นสถานพยาบาลที่จัดให้มีมาตรฐานการให้บริการทางการแพทย์แก่ผู้ประกันตนตามหลักเกณฑ์ท้ายประกาศนี้

ข้อ ๕ สถานพยาบาลที่ไม่มีมาตรฐานตามข้อ ๔ (๑) แต่มีมาตรฐานตามข้อ ๔ (๒) (๓) และ (๔) สำนักงานประกันสังคมโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการแพทย์ อาจพิจารณาให้สถานพยาบาลดังกล่าว เป็นสถานพยาบาลที่ให้บริการทางการแพทย์แก่ผู้ประกันตนตามมาตรา ๕๙

ข้อ ๖ ให้สถานพยาบาลที่ให้บริการทางการแพทย์ตามมาตรา ๕๙ ก่อนประกาศนี้ใช้บังคับเป็นสถานพยาบาลที่ให้บริการทางการแพทย์ต่อไป ทั้งนี้ ต้องจัดให้มีมาตรฐานการให้บริการทางการแพทย์แก่ผู้ประกันตนตามประกาศนี้ ภายในระยะเวลาสองปีนับแต่วันที่ประกาศนี้มีผลใช้บังคับ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

ทศพล กฤตวงศ์วิมาน

เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม

หลักเกณฑ์กำหนดมาตรฐานของสถานพยาบาลแนบท้ายประกาศ

มาตรฐานทั่วไป

- ๑) มีอาคารสถานที่อุปกรณ์ที่เหมาะสมในการบริการทางการแพทย์ และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมแก่ชุมชน
 - (๑) มีสถานที่ที่สอดคล้องและเหมาะสมกับการบริการทางการแพทย์
 - (๑.๑) มีสถานที่อำนวยความสะดวกและส่งเสริมความปลอดภัยในการบริการผู้ป่วย เช่น ที่จอดรถ ทางลาดเอียงผู้ป่วยไปสู่จุดบริการและห้องพัก ช่องทางหนีไฟสำหรับผู้ป่วย เป็นต้น
 - (๑.๒) มีเครื่องมือเครื่องใช้ทั่วไปในแต่ละหน่วยบริการ เช่น โต๊ะ ตู้ เตียง เก้าอี้ อ่างฟอกมือชนิดไม่ใช้มือเปิดปิดน้ำ ภาชนะบรรจุมูลฝอยทั่วไป และภาชนะบรรจุมูลฝอยติดเชื้อ
 - (๑.๓) มีเครื่องมือเครื่องใช้ ยา และเวชภัณฑ์ ที่ต้องจัดให้มีในแต่ละหน่วยบริการต้องเหมาะสมกับลักษณะการให้บริการ
 - (๑.๔) มีความสะอาดของสถานที่ มีน้ำสะอาดสำหรับบริโภคอุปโภคอย่างเพียงพอ และมีระบบน้ำสำรอง
 - (๑.๕) มีระบบไฟฟ้าสำรองฉุกเฉิน
 - (๑.๖) มีเครื่องดับเพลิงที่ใช้การได้
 - (๒) มีการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
 - (๒.๑) มีระบบหรือวิธีการกำจัดขยะ (ทั้งประเภทติดเชื้อ และไม่ติดเชื้อที่ถูกสุขลักษณะ)
 - (๒.๒) มีระบบควบคุมการติดเชื้อ
 - (๒.๓) มีระบบบำบัดน้ำเสีย
- ๒) สถานพยาบาลจะต้องสามารถส่งข้อมูลการให้บริการทางการแพทย์ทางอิเล็กทรอนิกส์ตามที่สำนักงานกำหนดได้
- ๓) สถานพยาบาลจะต้องมีการรายงานงบแสดงฐานะทางการเงินและรายงานผลการดำเนินงาน รวมทั้งข้อมูลรายได้ และค่าใช้จ่ายของโรงพยาบาล
- ๔) มีเจ้าหน้าที่เพียงพอทั้งในด้านจำนวนและคุณภาพ
 - (๑) แพทย์และบุคลากรทางการแพทย์ต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ
 - (๒) ผู้เชี่ยวชาญสาขาต่างๆ ต้องเป็นสมาชิกของชมรม หรือสมาคมวิชาชีพ หรือมหาวิทยาลัยที่ได้รับการรับรองจากองค์กรที่ควบคุมวิชาชีพนั้นๆ
 - (๓) มีจำนวนแพทย์และบุคลากรทางการแพทย์ไม่น้อยกว่าที่กำหนดในพระราชบัญญัติสถานพยาบาล
 - (๔) มีแพทย์ผู้เชี่ยวชาญประจำทำงานเต็มเวลาอย่างน้อยในสาขาอายุรกรรมทั่วไป ศัลยกรรมทั่วไป และสูตินรีเวชกรรม
 - (๕) ให้มีแพทย์ผู้เชี่ยวชาญสาขาศัลยกรรมออร์โธปิดิกส์ ทำงานเป็นเวลาอย่างน้อย ๔๐ ชั่วโมงต่อสัปดาห์

มาตรฐานบริการผู้ป่วยอุบัติเหตุฉุกเฉิน

๑) มีความพร้อมของอาคารสถานที่และเครื่องมืออุปกรณ์ รวมทั้งยานพาหนะสำหรับส่งผู้ป่วย

(๑) สถานที่มีความเหมาะสมและเห็นได้ง่าย

(๑.๑) อย่างน้อยรับผู้ป่วยได้ไม่น้อยกว่า ๒ เตียง

(๑.๒) มองเห็นได้ง่ายทั้งจากภายนอกและภายในอาคาร โดยมีเครื่องหมายแสดงอย่างชัดเจน

(๑.๓) รถพยาบาลเข้าถึงได้สะดวกทั้งรับและส่งต่อผู้ป่วย ประตูอาคารกว้างมากพอสำหรับรถเข็นผู้ป่วย

(๑.๔) มีการรักษาความสะอาดและระบบถ่ายเทอากาศที่ถูกลักษณะ

(๒) มีความพร้อมในด้านเครื่องมือและอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการให้บริการ และมีความพร้อมที่จะได้ใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

(๒.๑) สำหรับบริการอุบัติเหตุและฉุกเฉินที่จำเป็น เพื่อช่วยผู้ป่วยในกรณีต่างๆ เช่น CARDIAC ARREST, IMPAIRED AIRWAY, BURN, ACCIDENT, POISONING, SHOCK, HEMORRHAGE, CARDIAC ARRHYTHMIA, CONVULSIVE DISORDER, OTHER EMERGENCY MEDICAL CASES ซึ่งมีครุภัณฑ์ที่จำเป็น ได้แก่

(๒.๑.๑) ชุดตรวจโรคทั่วไป

(๒.๑.๒) ชุดอุปกรณ์ ยา และเวชภัณฑ์ในการช่วยฟื้นคืนชีพ

(๒.๑.๓) เครื่องให้ออกซิเจน

(๒.๑.๔) เครื่องดูดเสมหะ (SUCTION)

(๒.๑.๕) ชุดใส่ท่อหายใจและช่วยหายใจ

(๒.๑.๖) เครื่องตรวจคลื่นไฟฟ้าหัวใจ

(๒.๑.๗) เครื่องกระตุ้นหัวใจ (DEFIBRILLATOR)

(๒.๑.๘) โคมไฟฟ้าตัด และเตียงผ่าตัดฉุกเฉิน

(๒.๑.๙) อ่างฟอกมือชนิดที่ไม่ใช้มือเปิดปิดน้ำ

(๒.๒) มีชุดเครื่องมือที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติการทางเวชศาสตร์ฉุกเฉิน ได้แก่ ชุด SUTURE, DIAGNOSTIC LAVAGE, VENESECTION, TRACHEOSTOMY, CHEST DRAIN

(๒.๓) ชุดอุปกรณ์ในการปฐมพยาบาล เช่น การล้างสารพิษ การตามกระดูก ชุดห้ามเลือด ชุดล้างท้อง

(๒.๔) มีรถเข็นฟื้นคืนชีพผู้ป่วย (EMERGENCY CART) ซึ่งบรรจุเครื่องมืออุปกรณ์และยาที่สามารถใช้ปฏิบัติงานได้ทันที

(๒.๕) มีชุดเครื่องมือสำหรับป้องกันการติดเชื้อสำหรับเจ้าหน้าที่ เช่น MASK หมวก แว่นตา ถุงมือพลาสติก กันเปื้อน พร้อมทั้งจะใช้งานได้ตลอดเวลา

(๒.๖) มีระบบไฟฟ้าและแสงสว่างสำรอง

(๓) มีรถพยาบาลที่พร้อมจะรับ-ส่ง ผู้ป่วยหนัก

(๓.๑) รถอยู่ในสภาพดีพร้อมใช้งานอย่างน้อย ๑ คัน พร้อมคนขับ

(๓.๒) มีอุปกรณ์ครบถ้วนและพร้อมที่ปฏิบัติงานที่จำเป็น ได้แก่ SUCTION, AMBU BAG, ENDOTRACHEAL TUBE, OXYGEN, LARYNGOSCOPE, MOUTH GAG

(๓.๓) มีเจ้าหน้าที่ที่มีศักยภาพพร้อมที่จะปฏิบัติงานประจำตลอดเวลาทำการ

๒) มีกำลังคนด้านการแพทย์ที่จะพร้อมจะปฏิบัติงานทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ

(๑) มีแพทย์ประจำตลอด ๒๔ ชั่วโมง ๑ คน

(๒) มีพยาบาลอย่างน้อย ๒ คน ในแต่ละเวรตลอด ๒๔ ชั่วโมง และอย่างน้อย ๑ คน ต้องเป็นพยาบาลวิชาชีพ

(๓) เจ้าหน้าที่ทุกคนมีความรู้และทักษะในการช่วยฟื้นคืนชีพ และได้รับการฟื้นฟูความรู้อย่างสม่ำเสมอ

มาตรฐานบริการผู้ป่วยนอก

๑) มีอาคารสถานที่ที่เหมาะสมและสะดวกสำหรับผู้รับบริการ

(๑) ห้องตรวจ

(๑.๑) จำนวนห้องตรวจเหมาะสมกับจำนวนผู้ป่วย

(๑.๒) พื้นที่ห้องตรวจเพียงพอที่จะตรวจผู้ป่วยได้โดยสะดวก มีเตียงตรวจหรือเตียงตรวจพิเศษ มีพื้นที่เพียงพอสำหรับนำเปลนอนเข้าได้ และมีที่วางเครื่องมือตรวจพิเศษตามความจำเป็นของแต่ละสาขา

(๑.๓) ทางเข้าตรวจกว้างพอสำหรับรถนั่งหรือรถเข็นหรือเปลนอนผู้ป่วยผ่านได้สะดวก

(๒) เครื่องหมาย

(๒.๑) มีป้ายบอกชื่อหน่วยบริการชัดเจน และมีขนาดที่มองเห็นได้จากระยะที่สมควร

(๒.๒) มีเครื่องหมายห้ามสูบบุหรี่

(๓) จัดให้มีเครื่องมือและอุปกรณ์ที่มีความพร้อมในการใช้งาน

(๓.๑) ชุดตรวจโรคทั่วไปและชุดตรวจโรคเฉพาะทาง

(๓.๒) ชุดอุปกรณ์ ยาและเวชภัณฑ์ในการช่วยฟื้นคืนชีพ

(๓.๓) เครื่องดูดเสมหะ ออกซิเจน และอุปกรณ์ช่วยหายใจ

(๓.๔) เครื่องชั่งน้ำหนัก และที่วัดส่วนสูงของร่างกาย

๒) มีระบบบริหารและบริการที่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ โดยระยะเวลาที่ใช้สำหรับการรอคอย การพบแพทย์ และอื่นๆ ต้องไม่นานเกินควร

(๑) เวลาที่ต้องใช้ในการลงทะเบียน และทำบัตรผู้ป่วยไม่เกิน ๓๐ นาที

(๒) ระยะเวลาตรวจโรคไม่เกิน ๑ ชั่วโมง

(๓) ระยะเวลาอธิบายและชำระเงินไม่เกิน ๓๐ นาที

(๔) เวลาเฉลี่ยที่ผู้ป่วยพบแพทย์ในการตรวจไม่ต่ำกว่าคนละ ๕ นาที

(๕) ระยะเวลาที่ใช้ในการรับบริการทั้งหมดไม่เกิน ๓ ชั่วโมง ในกรณีการตรวจทั่วไป

(๖) มีระบบการบันทึกเวลาที่ผู้ป่วยทุกรายเข้ารับบริการในแต่ละช่วงตั้งแต่ข้อ (๑) – (๕) และต้องมีระบบการรายงานข้อมูลมาที่สำนักงานประกันสังคม

(๗) มีแพทย์ผู้เชี่ยวชาญประจำทำงานเต็มเวลาอย่างน้อยในสาขาอายุรกรรมทั่วไป ศัลยกรรมทั่วไป และสูตินรีเวชกรรม

(๘) ให้มีแพทย์ผู้เชี่ยวชาญสาขาศัลยกรรมออร์โธปิดิกส์ ทำงานเป็นเวลาอย่างน้อย ๔๐ ชั่วโมงต่อสัปดาห์

มาตรฐานเวชระเบียน

๑) มีอาคารสถานที่อุปกรณ์ที่เหมาะสมในการบริการ

(๑) สถานที่เก็บเวชระเบียนเป็นสัดส่วนไม่เสี่ยงต่ออันตรายจากสัตว์ หรือปัจจัยทางกายภาพต้องจัดให้มีตู้หรือชั้น หรืออุปกรณ์เก็บเวชระเบียนที่มั่นคง ปลอดภัย และต้องจัดให้เป็นระเบียบสามารถค้นหาได้ง่าย และถ้าเป็นระบบคอมพิวเตอร์ต้องจัดให้มีระบบข้อมูลสำรองเพื่อป้องกันข้อมูลสูญหาย

(๒) มีพื้นที่เพียงพอที่จะเก็บเวชระเบียนอย่างน้อยได้ ๕ ปี

๒) มีเจ้าหน้าที่ที่มีคุณภาพในจำนวนที่เหมาะสม มีเจ้าหน้าที่มีความรู้และทักษะในการจัดเก็บเวชระเบียน และต้องมีการบันทึกรหัสโรค รหัสข้อมูลสุขภาพ

๓) มีระบบเวชระเบียนที่เหมาะสม และสามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(๑) มีความสมบูรณ์ของข้อมูลที่บันทึกในเวชระเบียนสำหรับผู้ป่วย ได้แก่

(๑.๑) ข้อมูลประจำตัวผู้ป่วย

(๑.๒) มีระบบการบันทึกเวลาที่ผู้ป่วยทุกรายเข้ารับบริการในแต่ละกิจกรรม และต้องมีระบบการรายงานข้อมูลมาให้สำนักงานประกันสังคม (Waiting Time และ Waiting list)

(๑.๓) บันทึกการตรวจร่างกาย

(๑.๔) การวินิจฉัยโรคและการสั่งการรักษา

(๑.๕) รายงานสิ่งตรวจพบ

(๑.๕.๑) รายงานสิ่งตรวจพบจากการตรวจวินิจฉัยโรคและการรักษา จะต้องได้รับการบันทึกไว้ในเวชระเบียน

(๑.๕.๒) รายงานการผ่าตัดต้องประกอบด้วย สิ่งที่พบ เทคนิคการผ่าตัดชิ้นเนื้อที่ถูกตัดออกมา และการวินิจฉัยโรคหลังการผ่าตัด

(๑.๖) รายงานสรุป

(๑.๖.๑) มีการสรุปรายงานภายในระยะเวลาที่เหมาะสม

(๑.๖.๒) การวินิจฉัยโรคแรกรับและ วินิจฉัยโรคขั้นสุดท้าย

(๑.๖.๓) เหตุการณ์ที่สำคัญที่เกิดขึ้นระหว่างอยู่ที่โรงพยาบาล

(๑.๖.๔) แผนการรักษาผู้ป่วยหลังจากการจำหน่าย

(๒) ข้อมูลที่บันทึกในเวชระเบียนมีเพียงพอที่จะอธิบายเหตุผลในสั่งการรักษาของแพทย์ทราบความเปลี่ยนแปลงทางคลินิกที่สำคัญของผู้ป่วยและแพทย์ผู้อื่นสามารถให้การรักษาต่อได้

(๒.๑) คำสั่งการรักษาเหมาะสม

(๒.๒) มีการบันทึกเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ

(๒.๓) มีการบันทึกวินิจฉัยโรคที่ปรับปรุงตลอดเวลาเมื่อมีข้อมูลใหม่เพิ่มเติม

(๒.๔) แพทย์ผู้อื่นสามารถให้การรักษาต่อได้

(๒.๕) แพทย์ที่ได้รับการปรึกษาจะต้องบันทึกคำให้การปรึกษาเป็นลายลักษณ์อักษร

(๓) มีระบบการจัดเก็บและการค้นหาเวชระเบียนที่เหมาะสม และการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการให้บริการ

(๓.๑) ระบบการจัดเก็บและการค้นหาเวชระเบียน

(๓.๑.๑) มีการทำระบบดัชนีเพื่อค้นหาเวชระเบียนที่ต้องการได้

(๓.๑.๒) สามารถค้นหาเวชระเบียนผู้ป่วยนอกโดยใช้ชื่อหรือเลขประจำตัวผู้ป่วยได้ภายใน ๑๕ นาที

(๓.๑.๓) สามารถค้นหาเวชระเบียนผู้ป่วยในโดยใช้ชื่อหรือเลขประจำตัวผู้ป่วยได้ภายใน ๓๐ นาที

(๓.๑.๔) สามารถค้นพบเวชระเบียนผู้ป่วยนอกและผู้ป่วยในได้ครบถ้วน

(๓.๒) การบันทึกสรุปและวิเคราะห์ข้อมูล

(๓.๒.๑) มีการบันทึกสรุปผู้ป่วยใน

(๓.๒.๒) มีการจัดทำเวชระเบียนผู้ป่วยเสียชีวิตพร้อมวินิจฉัยโรค

(๓.๒.๓) มีการจัดทำรายงานต่อไปนี้

(๑) รายงานระยะเวลารอคอยในการเข้ารับบริการตั้งแต่ผู้ป่วยทุกรายมายื่นบัตรจนถึงรับยากลับบ้าน (Waiting Time) และระยะเวลาการรอคิวผ่าตัดและหรือตรวจพิเศษอื่นๆ (Waiting list) ของผู้ป่วยทุกราย

(๒) จำนวนผู้ป่วยรับใหม่และจำหน่ายของแต่ละงานคลินิกบริการ

(๓) จำนวนผู้ป่วยตามการวินิจฉัยโรคหรือกลุ่มโรค

(๔) จำนวนผู้ป่วยที่ได้รับการผ่าตัดประเภทต่างๆ

(๕) ระยะเวลาการนอนโรงพยาบาลตามการวินิจฉัยโรค

(๓.๒.๔) มีการออกไปส่งตัวเมื่อผู้ป่วยต้องไปรักษาที่อื่น โดยมีข้อมูลเพียงพอสำหรับการรักษาต่อ

มาตรฐานผู้ป่วยใน

- ๑) มีอาคารหอผู้ป่วยและอุปกรณ์ประจำตึกพร้อมที่จะให้บริการผู้ป่วยในได้อย่างมีประสิทธิภาพ
 - (๑) มีพื้นที่เพียงพอในการเข้าไปปฏิบัติการทางการแพทย์ได้สะดวก และได้สัดส่วนกับจำนวนเตียง
 - (๒) ห้องน้ำห้องส้วมได้สัดส่วนกับจำนวนเตียง (อย่างน้อยห้องส้วม ๑ ห้อง ต่อเตียงผู้ป่วย ๖ เตียง)
 - (๓) มีอ่างล้างมือที่สะดวกในการใช้
 - (๔) มีโครงสร้างความปลอดภัยสำหรับตึกสูงตั้งแต่ ๓ ชั้นขึ้นไป ตัวอาคารจะต้องมีบันไดหนีไฟ ลิฟท์หรือทางลาด
 - (๕) มี OXYGEN SUPPLY และเครื่อง SUCTION สำหรับให้กรณีจำเป็น
 - (๖) มีอุปกรณ์สำหรับขอความช่วยเหลือจากพยาบาลทุกเตียง เช่น กริ่งกดเรียกและควรมีสัญญาณทั้งระบบเสียงและแสงตรงหน้าที่ทำการพยาบาล
 - (๗) มีม่านกันเป็นสัดส่วนระหว่างเตียง
 - (๘) จำนวนเตียงไม่มากกว่า ๓๕ เตียง สำหรับห้องรวมทั่วไป
 - (๙) มีระบบรักษาความปลอดภัย ระบบถ่ายเทอากาศ ระบบแสงสว่าง และมีเครื่องมือดับเพลิง
 - (๑๐) มีห้องรักษาพยาบาล (TREATMENT ROOM) และอุปกรณ์ประจำหน่วยบริการ ได้แก่ ชุดอุปกรณ์ยาและเวชภัณฑ์ในการช่วยฟื้นคืนชีพ ชุดทำแผลฉีดยา ชุดให้ยาผู้ป่วย ตู้เก็บเวชภัณฑ์ที่เหมาะสม และชุดตรวจร่างกายเบื้องต้น
 - (๑๑) มีห้อง NURSE STATION
 - (๑๒) มีรถพร้อมอุปกรณ์ช่วยชีวิตฉุกเฉินประจำหอผู้ป่วย (EMERGENCY CART)
- ๒) มีเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความสามารถในจำนวนที่เหมาะสมไว้บริการผู้ป่วยใน
 - (๑) แพทย์เวรในอย่างน้อย ๑ คน
 - (๒) พยาบาลที่ปฏิบัติงานในบริการผู้ป่วยใน พยาบาล และพนักงานผู้ช่วยเหลือคนไข้ต่อเตียง = ๑:๘ สำหรับแต่ละเวร และแต่ละเวรจะต้องมีพยาบาลวิชาชีพ ๑ คน (ตามสัดส่วนที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล)

มาตรฐานบริการผู้ป่วยหนัก

๑) มีความพร้อมของอาคารสถานที่และเครื่องมืออุปกรณ์

(๑) เป็นสถานที่ที่แยกจากหน่วยงานอื่น มีระบบป้องกันการติดเชื้อ

(๒) จำนวนเตียง ICU ได้สัดส่วนกับจำนวนเตียงของโรงพยาบาลอย่างน้อย ๑ ต่อ ๕๐ และไม่น้อยกว่า ๔ เตียง

(๓) มีเครื่องมืออุปกรณ์ที่พร้อมและเหมาะสม

(๓.๑) RESPIRATOR ๑ เครื่องต่อเตียง ICU ๒ เตียง และอย่างน้อยไม่น้อยกว่า ๒ เครื่อง

(๓.๒) EKG MONITOR พร้อม CPR CART อย่างน้อย ๑ ชุด

(๓.๓) ARTERIAL BLOOD GAS (ส่งตรวจได้)

(๓.๔) PIPELINE SYSTEM ข้างเตียงทุกเตียง หรือมีระบบการจ่าย MEDICAL GAS

(๓.๕) DIFRIBRILLATOR

(๓.๖) มีเครื่อง SUCTION และ OXYGEN SUPPLY ครบทุกเตียง

(๓.๗) ชุดอุปกรณ์ยาและเวชภัณฑ์ในการช่วยฟื้นคืนชีพอย่างน้อยหนึ่งชุดและเพิ่มขึ้น ๑ ชุด ทุกๆ ๕ เตียง

(๔) มีระบบเรียกพยาบาลประจำเตียงผู้ป่วย

๒) มีเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความสามารถในจำนวนที่เหมาะสม

(๑) แพทย์รับผิดชอบอย่างน้อย ๑ คน

(๒) พยาบาล พยาบาลวิชาชีพที่มีประสบการณ์อย่างน้อย ๑ คนต่อเวรพยาบาลและพนักงานผู้ช่วย : เตียง = ๑ : ๒

สำหรับแต่ละเวร

มาตรฐานบริการศัลยกรรมทั่วไป

มีสถานที่ เครื่องมือ และอุปกรณ์เพียงพอสำหรับให้บริการศัลยกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

๑) สถานที่ที่กว้างพอและสัดส่วนเหมาะสมกับจำนวนผู้ป่วย

(๑) ห้องผ่าตัดมีพื้นที่ที่ปฏิบัติการได้

(๒) จำนวนห้องผ่าตัดมีอย่างน้อย ๑ ห้อง : ๕๐ เตียง และไม่น้อยกว่า ๒ ห้อง ไม่นับรวมห้องคลอด

(๓) มีที่พักรอผู้ป่วยก่อนผ่าตัด

(๔) มีที่เก็บเครื่องมือ ยา วัสดุทางการแพทย์ และวัสดุอื่นๆ

(๕) มีสถานที่ที่รวบรวมวัสดุและเครื่องมือที่ใช้แล้ว

(๖) มีห้องพักและสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับเจ้าหน้าที่

๒) ระบบอุปกรณ์ในห้องผ่าตัดมีเพียงพอและเหมาะสม

(๑) มีระบบแก๊สทางการแพทย์ และเครื่องดูดที่ได้มาตรฐาน

(๒) มีระบบแสงที่ได้มาตรฐาน

(๓) มีระบบไฟฟ้าสำรองสำหรับกรณีฉุกเฉิน

๓) เครื่องมือและอุปกรณ์ในการผ่าตัดประจำห้องแต่ละห้อง

(๑) เตียงและโคมไฟผ่าตัดแบบมาตรฐานใช้ในการผ่าตัดทุกห้องที่ใช้งานผ่าตัด

(๒) เครื่องดมยาสลบที่ได้มาตรฐานทางการแพทย์ และระบบแก๊สทางการแพทย์ซึ่งมีสัญญาณเตือนอันตราย

ทุกห้องที่ขออนุญาตใช้งาน

(๓) มีเครื่องมือผ่าตัดที่ได้มาตรฐานทางการแพทย์และเพียงพอสำหรับการผ่าตัดตามสาขาโรค

(๔) มีเครื่องมือสำหรับช่วยฟื้นคืนชีพพร้อมที่จะใช้งานได้ตลอดเวลา

(๕) อ่างฟอกมือชนิดที่ไม่ใช้มือเปิดปิดน้ำ

มาตรฐานบริการวิสัญญี

มีอาคารสถานที่ที่เหมาะสมและมีเครื่องมือที่พอเพียงสำหรับให้บริการวิสัญญีวิทยาและปลอดภัยสำหรับผู้ป่วย

๑) มีห้องพักฟื้น มีเตียงพักฟื้น ๑ เตียงต่อห้องผ่าตัด ๑ ห้อง

๒) เครื่องมือและอุปกรณ์สำหรับให้บริการ ได้แก่

(๑) เครื่องดมยาสลบที่ได้มาตรฐานทางการแพทย์ ๑ เครื่องต่อ ๑ ห้องผ่าตัด และระบบแก๊สทางการแพทย์
ซึ่งมีสัญญาณเตือนอันตรายทุกห้องที่ขออนุญาตใช้งาน

(๒) เครื่องดูด (SUCTION)

(๓) อุปกรณ์สำหรับ MONITOR ผู้ป่วยที่มีภาวะเสี่ยง ได้แก่ ECG MONITOR

(๔) อุปกรณ์สำหรับช่วยชีวิตที่พร้อมจะใช้งานได้ตลอดเวลา

๓) มีแพทย์และบุคลากรทางการแพทย์ที่มีความพร้อมในการให้บริการ

(๑) ควรจะมีวิสัญญีแพทย์ในขณะปฏิบัติงานผ่าตัด

(๒) ต้องมีวิสัญญีแพทย์หรือวิสัญญีพยาบาล ๑ คนต่อ ๑ ห้องผ่าตัด ขณะปฏิบัติงานผ่าตัด

(๓) วิสัญญีพยาบาลที่ปฏิบัติงานทุกคนต้องผ่านการอบรมตามหลักสูตรวิสัญญีพยาบาล

หมายเหตุ : การปฏิบัติงานผ่าตัดในที่นี้ไม่รวมถึงการผ่าตัดเล็กซึ่งไม่จำเป็นต้องมีวิสัญญีแพทย์หรือวิสัญญี
พยาบาลร่วมดูแล

มาตรฐานบริการรังสีวิทยา

- ๑) สถานที่มีความพร้อมและเหมาะสมในการให้บริการ
 - (๑) มีการตรวจสอบวัดระดับรังสีที่ตัวบุคคลอย่างสม่ำเสมอ
 - (๒) มีระบบการป้องกันอันตรายจากไฟฟ้า กลไก และรังสีที่เหมาะสม
 - (๓) ต้องได้รับการตรวจสอบจากกองป้องกันอันตรายจากรังสี กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ และได้รับอนุญาตจากสำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ
 - (๔) มีป้ายคำเตือนเกี่ยวกับอันตรายของรังสี
 - (๕) มีระบบไฟสัญญาณเตือนขณะเครื่องเอกซเรย์ทำงาน
- ๒) เครื่องมือที่พร้อมจะให้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ
 - (๑) มีเครื่องมือที่สามารถใช้การได้ดี ได้แก่
 - (๑.๑) PORTABLE X-RAY ๑ เครื่อง
 - (๑.๒) X-RAY ๓๐๐ MA WITH FLUOROSCOPY ๑ เครื่อง
 - (๑.๓) FLUOROSCOPY ๑ เครื่อง
 - (๑.๔) ULTRASOUND ๑ เครื่อง
 - (๑.๕) เครื่องล้างฟิล์ม
 - (๒) มีเครื่องมือป้องกันอันตรายจากรังสีที่จำเป็น ได้แก่ เสื้อ กางเกง ถุงมือ ฉากป้องกันรังสี
 - (๓) มีอุปกรณ์ช่วยชีวิตและยาที่จำเป็นสำหรับผู้ป่วยที่แพ้สารทึบรังสี (EMERGENCY CART, ADRENALINE, AMBU BAG, เครื่องดูดเสมหะ ออกซิเจนและอุปกรณ์ช่วยหายใจ)
 - (๔) มีผลการตรวจสอบและบำรุงรักษาเครื่องทางรังสีเป็นระยะ พร้อมทั้งมีบันทึก ผลการตรวจสอบ และบำรุงรักษาทุกครั้ง
- ๓) มีเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความสามารถและจำนวนเพียงพอ
 - (๑) มีรังสีแพทย์ประจำเต็มเวลาหรือประจำบางเวลาในปริมาณที่เหมาะสม
 - (๒) มีเจ้าหน้าที่นักรังสีการแพทย์ปฏิบัติงานตลอดเวลา ๒๔ ชั่วโมง

มาตรฐานพยาธิวิทยาและชันสูตร

๑) มีอาคารสถานที่สะดวกและปลอดภัย รวมทั้งอุปกรณ์และเครื่องมือที่ช่วยในการวินิจฉัยได้อย่างสอดคล้อง เหมาะสม และถูกต้อง

(๑) สถานที่สะดวกปลอดภัย

(๒) มีระบบระบายอากาศเพียงพอที่จะได้รับอากาศบริสุทธิ์และระบายควันและไอที่เกิดขึ้น

(๓) มีแสงสว่างเพียงพอ

๒) เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ช่วยในการวินิจฉัยได้อย่างเหมาะสม ดังนี้

(๑) MICROSCOPE

(๒) BLOOD CHEMISTRY ANALYSER

(๓) CENTRIFUGE

(๔) INCUBATOR

(๕) AUTOCLAVE

(๖) ELECTROLYTE ANALYSER

(๗) BLOOD GAS ANALYSER

๓) มีระบบป้องกันอันตราย ได้แก่ มีการต่อสาย GROUND สำหรับเครื่องมือที่ใช้ไฟฟ้า

๔) ระบบบริการโลหิตตามมาตรฐานธนาคารเลือดและงานบริการโลหิตของศูนย์บริการโลหิตแห่งชาติ สภากาชาดไทย

(๑) การจัดหาโลหิต

(๑.๑) โรงพยาบาลสามารถจัดหาเลือดหรือส่วนประกอบของเลือดที่จำเป็นต้องให้บริการแก่ผู้ป่วยได้ โดยการรับบริจาคเองหรือการจัดหาล้างโลหิตอื่น ทั้งนี้ โดยมีการคัดกรองผู้บริจาคโลหิตอย่างเหมาะสมด้วย

(๑.๒) โลหิตทุกหน่วยได้รับการตรวจว่าปลอดภัยจากการติดเชื้อที่ถ่ายทอดได้ โดยการให้โลหิตตามมาตรฐานบริการโลหิตสภากาชาดไทย

(๒) การเก็บเลือด ได้แก่

มี BLOOD BANK REFRIGERATOR และมีเลือดสำรองไว้อย่างเพียงพอ

๕) มีเจ้าหน้าที่นักเทคนิคการแพทย์ปฏิบัติงานตลอด ๒๔ ชั่วโมง

๖) มีจำนวนเจ้าหน้าที่นักเทคนิคการแพทย์เหมาะสมกับขนาดโรงพยาบาล

มาตรฐานบริการเภสัชกรรม

๑) สถานพยาบาลมีอุปกรณ์และสถานที่เหมาะสมสำหรับการเก็บรักษาและการเตรียมยา

(๑) มีระบบการเก็บรักษาในคลังยาที่เหมาะสม

(๑.๑) มีการแยกเก็บยาอย่างเป็นสัดส่วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งยาฆ่าเชื้อ ยาอันตรายต่างๆ และยาใช้สำหรับภายนอกต้องเก็บแยกจากยากินและยาฉีด

(๑.๒) มีการเก็บยาที่ต้องควบคุมอุณหภูมิอย่างเหมาะสม ตู้เย็นที่เก็บสามารถรักษาระดับอุณหภูมิที่ต้องการได้

(๑.๓) มีระบบการเก็บรักษา และการเบิกจ่ายยาเสพติดและวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทอย่างรัดกุม

(๑.๔) มีระบบการตรวจสอบยาหมดอายุ และยาใกล้หมดอายุในคลังยาอย่างสม่ำเสมอ และแยกยาหมดอายุออกมาเก็บต่างหาก

(๒) มีระบบการเก็บรักษาในหอผู้ป่วยและหน่วยบริการอื่นๆ อย่างเหมาะสม

(๒.๑) มีการตรวจสอบความเหมาะสมของการเก็บยาที่หอผู้ป่วยโดยเภสัชกรอย่างสม่ำเสมอทุกเดือน

(๒.๒) มีการแยกเก็บยาเป็นสัดส่วน แยกยาฆ่าเชื้อ สารอันตราย และยาใช้สำหรับภายนอกออกจากยากินและยาฉีด

(๒.๓) มีการเก็บยาหมดอายุไว้ต่างหาก

(๒.๔) มีการเก็บยาฉุกเฉินไว้พอเพียงและเหมาะสม

(๒.๕) มีบัญชียาสำรองของหน่วยงานเองใช้ในกรณีเร่งด่วน และมียาสำรองตามจำนวนที่กำหนดไว้

๒) มีเภสัชกรปริญญามีความรู้ความสามารถเหมาะสมเป็นหัวหน้าควบคุมดูแล งานบริการเภสัชกรรม และมีเจ้าหน้าที่พอเหมาะกับขนาดของโรงพยาบาล

๓) มีเภสัชกรปฏิบัติงานตลอด ๒๔ ชั่วโมง

๔) มีระบบบริการและระบบบริหารจัดการเพื่อให้เกิดการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(๑) มีรายการยาที่จำเป็นพอเพียงแก่การให้บริการ ซึ่งเป็นยาที่มีคุณภาพโดยผลิตจากโรงงานที่ได้มาตรฐาน GMP

(๒) มียาฉุกเฉิน และ ANTIDOTE พอเพียงในคลังยา

(๓) มีการกำหนดบัญชียาของโรงพยาบาล

(๔) มีการกำหนดระดับยาที่ต้องการสั่งซื้อและตรวจใช้ระดับยาคงคลังสม่ำเสมอ

(๕) มีระบบควบคุมยาที่ใกล้หมดอายุ

(๖) ในการจ่ายยาแก่ผู้ป่วยจะต้องมีการเขียนฉลากยาที่สมบูรณ์ (ชื่อยา ชื่อผู้ป่วย วิธีการ และขนาดการใช้ยาวันที่จ่ายยา)

มาตรฐานบริการเวชกรรมป้องกัน

๑) กำหนดให้สถานพยาบาลที่ให้บริการแก่ผู้ประกันตนมีมาตรฐานบริการเวชกรรมป้องกัน ดังนี้

(๑) สถานพยาบาลต้องจัดให้มีการบริหารจัดการด้านเวชกรรมป้องกัน โดยกำหนดนโยบาย มาตรการ และแผนงานด้านการสร้างเสริมสุขภาพและป้องกันโรคแก่ผู้ประกันตนที่เป็นรูปธรรม

(๒) สถานพยาบาลต้องทำการวิเคราะห์ปัญหาสุขภาพของผู้ประกันตนเพื่วางแผนการสร้างเสริมสุขภาพและป้องกันโรคให้แก่ผู้ประกันตน

(๓) สถานพยาบาลต้องจัดให้มีบริการสร้างเสริมสุขภาพและป้องกันโรคแก่ผู้ประกันตนทุกกลุ่ม (กลุ่มปกติ (มีสุขภาพดี) กลุ่มเสี่ยง กลุ่มป่วย และกลุ่มผู้พิการหรือทุพพลภาพ)***

(๔) สถานพยาบาลต้องมีการรายงานผลการดำเนินงานตามรูปแบบที่สำนักงานประกันสังคมกำหนด

(๕) จัดให้มีบุคลากรในการให้บริการ ดังนี้

(๕.๑) แพทย์เฉพาะทางด้านเวชศาสตร์ป้องกัน หรือแพทย์ที่ผ่านการอบรมหลักสูตรเวชศาสตร์ป้องกัน ที่สมาคมเวชศาสตร์ป้องกันเห็นชอบ

(๕.๒) พยาบาลวิชาชีพหรือบุคลากรทางการแพทย์ที่ผ่านการอบรมด้านเวชศาสตร์ป้องกัน หรือเวชปฏิบัติครอบครัวและชุมชน หรือด้านสาธารณสุขศาสตร์

หมายเหตุ *** หมายถึง

๑) จัดให้มีบริการซักประวัติ ประเมินภาวะเสี่ยง ตรวจคัดกรองสุขภาพ ตรวจสุขภาพ บริการให้สุขศึกษา ให้คำปรึกษา แนะนำ และปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพที่เหมาะสมแก่ผู้ประกันตนและครอบครัว รวมถึงมีระบบการควบคุม กำกับ ติดตาม และประเมินผลการให้บริการสร้างเสริมสุขภาพและป้องกันโรค

๒) สถานพยาบาลต้องจัดให้มีบริการเชิงรุกให้แก่ผู้ประกันตนเข้าถึงบริการสร้างเสริมสุขภาพและป้องกันโรค

๓) จัดให้มีเครื่องมืออุปกรณ์ สื่อ ที่เหมาะสมสำหรับการจัดบริการสร้างเสริมสุขภาพและป้องกันโรค ทั้งบริการในสถานพยาบาล และนอกสถานพยาบาล

๒) การกำหนดมาตรฐานบริการเวชกรรมป้องกันมีเจตนารมณ์เพื่อต้องการให้สถานพยาบาลจัดบริการด้านเวชศาสตร์ป้องกัน สถานพยาบาลใดไม่มีแพทย์เวชศาสตร์ป้องกันสามารถสมัครเข้าเป็นคู่สัญญากับสำนักงานประกันสังคมได้ และให้ส่งบุคลากรเข้ารับการอบรมในหลักสูตรที่กำหนดไว้ในมาตรฐานบริการเวชกรรมป้องกัน
